

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa B. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
przeciwko M. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 listopada 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 24 września 2019 r., sygn. akt I AGa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
- zachodzi nieważność postępowania,
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego,

a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 24 września 2019 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazana przez skarżącego podstawa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzi. Brak jest także podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania.

Powoływanie się przez skarżącego na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga odpowiedniego sformułowania tego zagadnienia, wskazania przepisów prawa, na których tle zagadnienie się wyłoniło oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz istotności tego zagadnienia. Rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego o znaczeniu uniwersalnym, musi mieć jednocześnie także znaczenie dla sposobu rozstrzygnięcia sprawy, w której zagadnienie powstało.

Argumentacja prawna powołana przez skarżącego w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz przedmiot przedstawionego zagadnienia dotyczącego kwestii "wykładni postanowień umowy o świadczenie usług (art. 750 k.c.) w zakresie terminu i warunku regulujących zasady płatności wynagrodzenia, a mianowicie ustalenia, czy w przypadku uznania przez Sąd, (w wyniku uprzednio dokonanej wykładni postanowień umowy) że przyjęte przez strony zasady płatności wynagrodzenia za świadczone usługi nie odpowiadały kryteriom terminu, gdyż płatność wynagrodzenia była uzależniona od podjęcia czynności przez jedną ze stron stosunku obligacyjnego, z upływem której to czynności strony wiązały termin zapłaty, a więc nie zawierała w sobie elementu pewności, przez co wynagrodzenie o zapłatę wynagrodzenia stało się wymagalne z chwilą wezwania dłużnika do zapłaty, to w takim wypadku winny zostać włączone w jego miejsce reguły kodeksowe wskazane wyłącznie w art. 455 k.c., czy też inne, które znajdą zastosowanie w niniejszej sprawie, w tym m.in. art. 744 k.c.", nie pozwala zaś przyjąć, aby zagadnienie to mogło - z punktu widzenia

okoliczności rozstrzyganej sprawy - być uznane za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Nadto zagadnienie wymagalności roszczeń zostało szeroko wyjaśnione w dotychczasowej judykaturze Sądu Najwyższego. Nie istnieje zaś potrzeba wykładni przepisów prawa ani nie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli Sąd Najwyższy na ten temat wyraził już swój pogląd we wcześniejszym orzecznictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu.

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw